

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **a) J. V., b) M. V., c) A. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2019, č. j. 5 A 255/2018 - 9,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce a) [dále též „stěžovatel“] domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[3] Stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti, ale požádal v ní o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 18. 7. 2019, č. j. 7 As 78/2019 - 32, Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti zamítl a současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek. Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 7 As 78/2019 - 32, bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky dne 1. 8. 2019. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet v pátek dne 2. 8. 2019 a uplynula v pátek dne 16. 8. 2019. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nikterak nereagoval a soudní poplatek v dodatečně lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani

později nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost doplňuje, že neshledal důvod pro přerušení řízení, respektive prodloužení lhůty pro zaplacení soudního poplatku či vyslovení neúčinnosti doručení výše uvedených písemností soudu, čehož se stěžovatel domáhal ve svém podání ze dne 16. 8. 2019, doručeným soudu dne 17. 8. 2019. V tomto podání, jež bylo adresováno do všech řízení, v nichž je stěžovatel u Nejvyššího správního soudu účastníkem, stěžovatel mimo jiné uvedl, že „od cca 15. 6. 2019 nebyl schopen řádně přebírat písemnosti a seznamovat se s nimi (že prý jich bylo několik desítek), a že nenastaly účinky doručení těchto písemností, snad až na několik málo.“ Neschopnost přebírat písemnosti stěžovatel zdůvodnil především svým psychickým stavem, kdy mu mělo být psychologem „důrazněji doporučeno dát před ubíjícím papírováním dočasně přednost některým zásadním věcem (...)“. K doložení svých tvrzení stěžovatel předložil zprávu psycholožky Mgr. M. Ch. ze dne 6. 8. 2019. Dle této zprávy psycholožka „[p]ro dlouhodobě přetrvávající závažné úzkostné stavy doporučuje klidový režim v délce min. 6 týdnů. Poté kontrola. V případě potřeby okamžitě.“ Z uvedené zprávy s ohledem na datum jejího porízení a především její obsah nevyplývá, že by v rozhodném období od 15. 6. 2019 [dle tvrzení stěžovatele] byla jeho schopnost přebírat doručované listiny a seznamovat se s jejich obsahem jakkoliv omezena. Dle zprávy je stěžovateli toliko doporučen klidový režim, a to v období od 6. 8. na dobu 6 týdnů. Ze stěžovatelem uvedených informací tedy nevyplývá, že by v rozhodnou dobu nebylo objektivně možné mu doručovat zásilky, respektive že se stěžovatel skutečně nemohl z omluvitelného důvodu se zaslánými písemnostmi seznámit (např. hospitalizace, pobyt v zahraničí či jiné objektivní překážky). Sám stěžovatel přitom připouští, že s některými (blíže nespecifikovanými) písemnostmi, které mu v tuto dobu byly doručeny, se seznámil. Tvrzení stěžovatele ani příložená zpráva psycholožky ze dne 6. 8. 2019 proto nebyly s to zpochybnit řádné doručení listin uvedených v tomto usnesení. Nejvyšší správní soud považuje rovněž za vhodné zdůraznit, že poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti (v tomto případě dne 8. 3. 2019), což stěžovateli s ohledem na množství řízení vedených u Nejvyššího správního soudu musí být známo. Žádost o osvobození od soudních poplatků přitom byla zamítnuta pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto Nejvyšší správní soud k tvrzením obsaženým v přípisě stěžovatele ze dne 16. 8. 2019 nepřihlédl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu